

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 22ας Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ERSTE Bank Hungary Zrt κατά Orsolya Czakó

(Υπόθεση C-126/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Άρθρο 4, παράγραφος 2, άρθρο 5 και άρθρο 6, παράγραφος 1 — Ρήτρες με τις οποίες καθορίζεται το κύριο αντικείμενο της σύμβασως — Σύμβαση δανείου συνομολογηθείσα σε ξένο νόμισμα — Εύρος της έννοιας «διατυπωμένες κατά τρόπο σαφή και κατανοητό» — Μερική ή ολική ακυρότητα της σύμβασως)

(2018/C 142/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ERSTE Bank Hungary Zrt

κατά

Orsolya Czakó

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, και το άρθρο 5 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι πληρούν την απαίτηση σύμφωνα με την οποία οι συμβατικές ρήτρες πρέπει να είναι διατυπωμένες κατά τρόπο σαφή και κατανοητό, κατά τις ως άνω διατάξεις, οι ρήτρες σύμβασως δανείου που συνάπτεται μεταξύ καταναλωτή και τραπεζικού ιδρύματος, σε κράτος μέλος, όταν το χρηματικό ποσό που θα τεθεί στη διάθεση του καταναλωτή αυτού, εκφραζόμενο σε ξένο νόμισμα ως λογιστικό νόμισμα, καθορίζόμενο σε σχέση με το νόμισμα στο οποίο θα γίνει η καταβολή, δηλώνεται σαφώς. Στο μέτρο που ο καθορισμός του ποσού αυτού εξαρτάται από την ισχύουσα συναλλαγματική ισοτιμία κατά την ημερομηνία εκταμειώσεως του δανείου, η εν λόγω απαίτηση επιβάλλει να είναι διαφανείς οι μέθοδοι υπολογισμού του πραγματικού ποσού του δανείου καθώς και η εφαρμοστέα συναλλαγματική ισοτιμία, ώστε ο μέσος καταναλωτής, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως επιμελής και ενημερωμένος, να δύναται να αξιολογήσει βάσει σαφών και κατανοητών κριτηρίων τις οικονομικές συνέπειες που συνεπάγεται η εν λόγω σύμβαση για τον ίδιο, στις οποίες περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, το συνολικό κόστος του δανεισμού του.
- 2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση που εθνικό δικαστήριο διαπιστώσει τον καταχρηστικό χαρακτήρα ρητρών δανειακής σύμβασως που συνάπτεται μεταξύ καταναλωτή και τραπεζικού ιδρύματος, όπως είναι οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης ρήτρες, η διάταξη αυτή δεν αποκλείει την κήρυξη από το εθνικό δικαστήριο της ακυρότητας της σύμβασως στο σύνολό της, αν αυτή δεν μπορεί να εξακολουθήσει να υφίσταται μετά την κατάργηση των εν λόγω ρητρών.

⁽¹⁾ EE C 221 της 10.7.2017.